SVENSKA CANADA TIDNINGEN HAS THE LARGEST CIRCULATION OF ANY SWEDISH PAPER IN CANADA.

Svenska Canada-Tidningen

The Swedish Canada News

ÅRG. (Year) 24. LÖSNUMMER 5 CENTS. WINNIPEG, MAN., ONSDAGEN DEN 10 MAJ, 1916. NO. 19

Prov. Library Jan. 16 Winnipeg

Mördaren häktad.

Af en slump lyckas man häkta förövaren af det mystiska dubbelmordet i Stockholm.

MÖRDAREN ADELSMAN.

MOTIVET FÖR DÅDET ATT KOMMA ÅT PANGAR.

Stockholmspolisen hade haft ett styft arbete för utredande af omständigheterna vid det mystiska dubbelmordet vid Humlegårdsgatan, och flera spår efter mördaren hade försökts, men hade åter måst uppgifvas, när något inträffade, som genast ställde det hela på en annan bog.

Det måste betraktas som en ren slump, att mördaren ändtligen hamnade i rättvisans händer, såsom vi i korthet omnämnde i förliden nummer.

Hur mördaren upptäcktes.

Det enda vittnet till mordet, fröken Daug, som i sitt skräckslagna tillstånd vid åsynen af dåden släppte mördaren ur sikte, fördes nämligen än en gång i mördarens väg, när hon på fredagskvällen d. 7 april var på väg hem till sin bostad. Hon kände ögonblickligen igen mannen från banklokalen vid Humlegårdsgatan och gick denna gång utan tvekan till närmaste poliskonstapel, hvilken på hennes anmodan anhöll mannen, som sedan visat sig vara köpmannen L. Gyllenpalm.

För detta sista anhållande fanns det starka skäl, och kedjan af indicier började omedelbart att bindas rundt omkring den anhållne.

Först och främst var det fröken Daugs bestämda igenkännande af mannen, som var besvärande för honom, och allt eftersom han konfronterades med än den ene, än den andre af dem, som haft med affären att skaffa, blef det tydligt, att man ändtligen var på det spår, som skulle föra till upptäckandet af detta brottmysterium.

Härtill kom det faktum, att den adress, som den på hyreskontraktet för kassafacket uppgifne "köpman Ivar Larsson", lämnat, stämde öfverens med Gyllenpalms egen adress, Kommendörsgatan 12. Enligt hvad man erfarit, skulle äfven en dylik köpman Ivar Larsson existera i Riga, hvilket gjorde saken så mycket betänklig**are för den anhållne, som han själf var från denna stad. Vid påtecknandet af det falska namnet har tydligen dennes namn fallit mördaren i minnet, och han har skrifvit ned detsamma utan tanke på, att det senare skulle bli ett af de många indicier, hvarmed hans brottslighet senare kunde bevisas.**

Den vinlista, som fanns i hans portfölj, hvilken han lämnade kvar på mordplatsen, skulle äfven bli af betydelse för utredningen, efter som man kunde leda i bevis, att den utlämnats från den spirituosaaffär, i hvilken Gyllenpalm var en af kunderna.

Alla dessa bindande omständigheter ha slutligen nödgat honom att erkänna sitt brott efter två dagars stränga korsförhör.

Mordet väl planlagdt.

Några af mördarens umgängesvänner ha, enligt hvad nu erfarits, verksamt bidragit till att sluta beviskedjan kring honom, bland dem idrottsmännen Sune och Rolf Smedmark, affärsmannen Gieseke m. fl. Ehuru dessa icke trodde Gyllenpalm i stånd till ett sådant brott som rånmordet, hade dock likväl funnit många omständigheter besvärande för honom. Hans uppgift att han sysslade med affärer hade ingen af dem satt tro till, då det var påtagligt att han alls icke drefvo någon sådan verksamhet. Han hade lefvat ganska högt och varit en passionerad kortspelare. Sina vänner hade han gärna anlitat för lån.

Rånmordet var af Gyllenpalm ytterst omsorgsfullt planlagt. Den portfölj som hittades på mordplatsen och i hvilken han hållit yxan dold hade han lånat af sin vän Gieseke. **Af någon beräkning hade han ständigt burit den med sig en tid före mordet och hade någon af dagarna närmast före blifvit sedd af en bekant stående vid östermalms saluhall (alltså i närheten af mordplatsen) med portföljen under armen. På frågan hvarför han bar på denna enkla effekt hade han svarat att man väl alltid måste ha något att bära sina papper i.**

Till Gyllenpalms förberedelser hörde också att han öfvade sig i att hyra kassafack. Genom sin vän Rolf Smedmark skaffade han sig nämligen före mordet ett fack i Nordiska banken och genomgick därvid alla formaliteterna med kontraktsskrifning och dylikt. En oerhörd lapsus begick han ju då han vid mordet lät kamrer Lundgren skrifva hans egen adress. Detta har utan tvifvel berott på att han icke varit beredd på att dikta en adress.

Det i Nordiska banken förhyrda kassafacket blef aldrig användt. Det öppnades härom dagen af polisen och befanns tomt. Förmodligen har Gyllenpalms afsigt med det varit icke blott att få öfning i bankgöromål, utan äfven att ha en förvaringsplats i ordning för det byte han hoppades vinna genom rånmordet.

Mördarens uppförande efter dådet.

Efter att ha huggit kamrer Lundgren i hufvudet med yxan och skjutit fröken Wolff med revolvern promenerade Gyllenpalm — utan att han visste det följd af fröken Daug — ned till Sturehof och åt en angenäm frukost. Med sin vän Sandgren och ännu en bekant begaf han sig därefter till Tennishallen och åsåg där pågående träningar.

På kvällen var han samman med herrarna Smedmark och några andra vänner på Metropol. Man talade om mordet, och plötsligt sade en i sällskapet till Gyllenpalm:

"Men det är ju ditt signalement!"

Det var sagt mest på skämt, men Gyllenpalm tog det allvarligt och förklarade genast att han hade ett alibi genom att han frukostrat på Sturehof då mordet förövades. Då sällskapet lämnade restaurangen följdes alla åt till platsen för mordet, där hr Sune Smedmark gaf sig i samspråk med en poliskonstapel och frågade denne om han trodde att mördaren skulle gå fri. Konstapeln svarade:

"Ja, om han stannar i staden, går det kanske, men försöker han resa, blir han huggen med detsamma."

Dessa ord hörde Gyllenpalm, som för öfrigt visade en påfallande nervositet, och det antages med säkerhet att han här fick tanken att stanna kvar i Stockholm och noga akta sig för järnvägsstationen.

Alla Gyllenpalms vänner ha observerat att han efter mordet blifvit mycket konstig. Han skaffade sig strax efter ny öfverrock och ny hatt och släppte ned sina korta byxor.

För sitt vårdfolk har han dock förstått att väl kaschera sitt tillstånd.

Hur mordet gick till.

Gyllenpalm har för stadsfiskal Lidberg erkänt, att motivet för den fruktansvärda gärningen var att komma åt pengar. Det torde vara så att Gyllenpalm hade missräknat sig på affärerna och af sina trångmål drifvits att planera ett brott. Han hade undersökt möjligheterna i trakten af bostaden och funnit att Arbetareringens bank vid Humlegårdsgatan var tämligen litet besökt vid 12-tiden. Mårddagen hade han gått till platsen med yxan i portföljen och revolvern i fickan. Skjutvapnet hade han med sig för alla eventualiteter — han tänkte sig att mordet på kamrern inte skulle gå så stilla för sig, utan att folk skulle skynda till, och det kunde då vara möjligt för honom att med revolvern bereda sig fritt aftåg. I alla fall hade han i detta vapen en sista utväg.

Mordet på den intet ondt anande kamrern gick alldeles enligt planen. Det uppstod endast ett ögonblicks skräck, då kamrern ville ha en adress, och då Gyllenpalm af situationens tvång drefs att lämna mördarens rätta adress. Men när Gyllenpalm efter att ha sett kamrern sjunka till golfvet för yxhugget kom ut för att i en hast företaga plundringen, mötte han fröken Wolff, hvilkens närvaro han icke anat. Impulsivt drog han revolvern och sköt två skott mot henne. Då hon icke stupade, utan störtade ut genom dörren till porten, kände Gyllenpalm spelet förloradt. Han väntade att folk i nästa ögonblick skulle rusa in genom samma dörr och såg ingen annan utväg än att fly — utan att ha fått ett öre af de pengar, som lockat honom att bli mördare. Med uppbjudande af all sin kallblodighet lämnade han med skenbart lugn lokalen och gick att äta frukost.

Hvem mördaren är.

Leonard Rudolf Alexander Gyllenpalm af den adliga svenska ätten Gyllenpal mär född den 4 juni 1888 och är son till köpmannen i Riga J. F. A.

(Forts. å sid. 8.)

EFTERSPELET TILL UPPRORET.

Många kända irländska rebeller arkebuseras.

"Ingen barmhärtighet" syntes hafva varit den brittiska regeringens valspråk då det gällt hvad som skulle göras med ledarna för den kortvariga revolten i Irland.

Fyra af dem afrättades i onsdags på morgonen efter en kort rättegång inför militära myndigheter. Ett af offren var Patrick H. Pearce, hvilken utsetts till "tillfällig president för den irländska republiken". En annan var James Connolly "öfverbefälhafvare för den irländska republikens armé". De två andra voro Thomas J. Clark och Thomas McDonagh. I likhet med Pearce hade de satt sina namn under den republikanska proklamationen. Under denna fanns det sju namn. De öfriga tre undertecknarna hafva dömts till tre års fängelse.

Senare meddelas, att ytterligare nio irländska upprorsmän dömts till döden och arkebuserats, nämligen: Joseph Plunkett, Edward Daly, Michael O'Hanrahan, William Pearse, John McBride, Cornelius Colbert, Edmund Kent, Michael Mallon och J. J. Heuston. Många andra ha blifvit dömda till döden men fått straffet ändradt till kortare och längre fängelse.

Grefvinnan Georgina Markievicz, en af ledarna af upprorsrörelsen, blef först dömd till döden, men senare benådad. Hon dömdes till lifstids fängelse.

Frikänd politiker.

Den kände amerikanske politikern Wm. Lorimer, anklagad för delaktighet i La Salle Street Trust and Savings banks fallissemang, blef i onsdags frikänd af en jury i Chicago. Han hade varit president för nämnda bank.

Krigskrönikan.

Tyskarna börja en ny väldig offensiv vid Verdun, som hittills varit segerrik.

"CYMRIC" SÄNKES.

YTTERLIGARE NOTVÄXLING MELLAN TYSKLAND OCH U. S. A.

Onsdagen den 3 maj.

Det har varit ganska lifligt på den canadensiska fronten på den västra krigsteatern. Canadensarna ha varit utsatta för mycket häftig tysk artilleri-eld. — Från Paris meddelas, att franska trupper i måndags kväll gjorde häftiga anfall på tyska positioner sydost om Fort Douaumont på Verdun fronten. Fransmännen togo en första linje tyska tranchéer, 500 meter långa, och togo 100 krigsfångar. — Ytterligare en kontingent med ryska trupper anlände i går till en fransk Medelhafshamn. — Premjerminister Asquith tillkännagaf igår i underhuset, att regeringen till sist enat sig angående den mycket disputerade rekryteringsfrågan, och beslutat att introducera en bill om omedelbar allmän värnepliktig, så länge kriget varar. Han sade, att det visat sig nödvändigt att tillgripa denna åtgärd, då man icke kan erhålla tillräckligt med folk med det nuvarande systemet. — Norr om Dixmude ha tyskarna gjort ett anfall på den belgiska linjen. De togo tre positioner, men blefvo senare tillbakadrifna. — Tyskarna ha försökt sig på en offensiv mot ryssarna vid Raggasem, nära Riga, men blifvit tillbakadrifna. De fortsätta emellertid sitt häftiga bombardemang. — Fem fiendtliga luftskepp anföllo i går kväll nordvästra kusten af England och sydöstra kusten af Skottland. Några bomber nedsläpptes, men man vet icke, hur stor skada de anställde. — Det turkiska transportfartyget Chirketimairie har blifvit sänkt vid Rodonto i Marmorasjön af en brittisk submarin. Sannolikt omkommo därvid flera hundra turkar. — Franska fartyg ha landsatt en truppstyrka vid Makri i Mindre Asien. Makri ligger 50 mil söder om Konstantinopel. — Augustine Birrell, chefsekreterare för Irland, har tagit afsked på grund af upproret i Irland. — Allvarliga upplopp förekommo den 1 maj i Berlin och annorstädes i Tyskland. Oordningarna tillställdes mestadels af kvinnor af arbetarklassen, hvilka ropade efter fred. Polisen måste ingripa, och flera dödades och många blefvo sårade.

Torsdagen den 4 maj.

Den brittiska regeringens värnepliktsbill erhöll i går den första läsningen i underhuset under allmän entusiasm. Under debatten framkom mycket liten opposition mot billen. — Från London meddelas, att fransmännen vid Mort Homme, nordost om Verdun, tagit ytterligare tyska positioner. — Officiellt har meddelats om den förut omtalade zeppelinraiden öfver Englands nordostkust i tisdags, att sex luftskepp deltogo i denna, och att cirka hundra bomber nedsläpptes. Förlustlistan omfattar 36 man. — Metz lär hålla på att utrymmas af den civila befolkningen. Metz ligger som bekant fyrtio mil öster om Verdun och anses vara en af världens starkaste fästningar. — Importförbud har utfärdats i England för preserverade grönsaker, motorringar och salt. — 450 fiendtliga fartyg ha sedan krigets början kvarhållits, tagits eller tillfångatagits af de allierade. — Från Berlin meddelas officiellt, att fransmännen erhållit fotfäste i en af de tyska avanceposterna söder om Mort Homme. Paris säger, att den franska avanceringen i trakten af Mort Homme distriktet på Verdunfronten fortsatt i natt. Ytterligare vinster gjordes och konsoliderades.

Fredagen den 5 maj.

Från Washington meddelas, att ambassadör Page i går till statsdepartementet afsände en not från den brittiska regeringen, i hvilken uppgifves, att denna funnit det vara nödvändigt att utsträcka den östra gränsen för de brittiska minfältens farliga zon i Nordsjön vid den belgiska kusten, såsom den beskrifves i oktober 1914, till en punkt nästan sju mil närmare den holländska kusten. — Från London meddelas, att fransmännen stoppat ett nytt tyskt anfall mot positioner, som nyligen tagits af fransmännen vid Mort Homme. — Värnepliktsbillen erhöll i går sin andra läsning i det brittiska underhuset. En motion af Richard D. Holt mot billen nedröstades med 328 röster mot 36. — I dag inkom ändtligen till Washington Tysklands svar på Forenta Staternas ultimatum. Kontentan af denna not är, att Tyskland ser sig nödsakadt att fortsätta undervattenskriget, så länge Storbritannien insisterar på blockaden mot Tyskland. Den tyska regeringen har emellertid utgifvit en order till befälhafvarne för submariner att icke anfalla fiendtliga eller neutrala fartyg inom eller utom krigszonen utan varning och icke sänka några andra fartyg än sådana, som söka fly. Noten innehåller en massa utfall mot Storbritannien för dess försök att svälta ihjäl miljoner tyska kvinnor och barn och dess öfvermod på haf-

UTSLAG I FÖRRADERIMÅLET.

Höglund, Oljelund och Hedén dömas till straffarbete.

Enligt telegram från London d. 5 maj föll i onsdags Stockholms rådhusrätts utslag i det celebra förräderimålet. Enlikt detta telegram dömdes riksdagsman Z. Höglund till tre år straffarbete, redaktör Ivan Oljelund till aderton månaders straffarbete och dr. Erik Hedén till ett års straffarbete. Något vidare nämnes icke i telegrammet.

vet. Tyskland kämpar, enligt noten, icke blott i självförsvar för sig själft utan äfven för friheten på hafvet. Tyskland anser att Förenta Staterna knappast handlat riktigt, då det försett Tysklands fiender med ammunition, ehuru det talar om "mänskliga principer". — Från London telegraferas, att slaget vid Verdun, det största som någonsin utkämpats, vunnits af fransmännen. Detta får antagligen tagas med reservation. — Från Paris meddelas, att tyskarna i går gjorde ett häftigt anfall mot den franska positionen norr om höjden 304, men att de blefvo tillbakaslagna på hela linjen utom på två punkter. Fransmännens framgångar på västra stranden af Meuse ha varit af större vikt, än de första rapporterna gåfvo vid handen. De franska trupperna ha kastat tillbaka tyskarne på nordvästra sidan af Dead man's Hill, bakom den linje, som de höllo i början af mars. Tyskarna skulle sålunda i ett enda slag ha förlorat allt, som de under två månader vunnit. Tyskarna ledo stora förluster. Från Berlin meddelas däremot officiellt, att tyskarna tagit flera franska löpgrafvar sydost om Haucourt. Upprepade franska anfall mot en tysk position vid Dead Man's hill tillbakaslogos. — Ett sjöslag har, enligt meddelande från Berlin, utkämpats mellan österrikiska och italienska krigsfartyg och flygare i Adriatiska hafvet. — En zeppelinare blef i går förstörd af en brittisk kryssareskvadron vid Schleswigs kust. — En zeppelinare anställde i morse raid på Saloniki. Luftskeppet besköts och förstördes. Endast en man af dess besättning räddades.

Lördagen den 6 maj.

Från Washington meddelas, att Förenta Staterna antagligen kommer att acceptera den tyska noten. Man kommer antagligen att af akta hurusvida Tyskland kommer att uppfylla de löften, som det uttalat i noten. — Den franska undervattensbåten Barneuille sänkte i går i Adriatiska hafvet en fiendtlig torpedbåt. Fem aeroplan anställde samma dag raid på Brindisi. Fyra patienter i ett sjukhus dödades. — Från Paris meddelas, att fransmännen utrymt delar af sina löpgrafvar på norra sluttningen af höjden 304, väster om Meuse, sedan tyskarna utsatte dem för en ovanligt häftig artilleri-eld. Tyskarnes frammarsch blef emellertid hejdad af fransmännen, och de ledo stora förluster. — En människomassa i Charlottenburg utanför Berlin anställde i natt raid på några smöraffärer och slakteriaffärer. Anledningen var att ägarna af dessa affärer undanhållit färskt kött, som levererats dem af staden, och som skulle säljas till den fattigare befolkningen. De värda slaktarne hade sålt köttet till förmöget folk mot högre pris. — Från London meddelas, att general Alderson, befälhafvare för de canadensiska trupperna i Flandern, kommer att utnämnas till generalinspektör för de canadensiska trupperna i England. Hans efterträdare vid fronten blir med säkerhet general Lionel Byng. Generalmajor Sir Sam Hughes kommer snart att taga aktiv del i de canadensiska truppernas operationer vid fronten.

Måndagen den 8 maj.

I anledning af den tyska svarsnoten till Förenta Staterna har Lord Robert Cecil, Englands krigsminister, utgifvit ett meddelande till Associated Press. Bl. a. heter det i detta: "Det kanske är så, att Tyskland önskar fred. Om det är sant, är det emedan Tyskland fruktar nederlag. Kanske tyskarna endast önska gifva sig sken af fredsvänlighet. För oss gör det detsamma. Vår ställning är oförändrad. Vi drogo vårt svärd ovilligt. Vi skola med glädje stoppa det i skidan. Men vi skulle **svika civilisationen, om vi** öfvergäfve vår uppgift, förran vi i Europa upprättat lagens herravälde, fördragens helgd och alla nationers, stora som små, rätt att lefva sitt lif utan fruktan för den preussiska militarismens hot." — Från Dublin, Irland, meddelas, att Lewis Harcourt blifvit utnämnd att efterträda Augustine Birrell som chefsekreterare för Irland. — Maximilian Harden har publicerat en ledande artikel i Zukunft, hvari han på det varmaste försvarar president Wilson och dennes hållning under kriget. — Tyskarna ha tydligen börjat en ny stor offensiv mot Verdun. De ha emellertid hittills blifvit tillbakaslagna på alla punkter utom två. — De turkiska trupper, som sökt hindra ryssarnes frammarsch mot Bagdad, ha retirerat. — Tyskarna hade påstått att de sänkt den brittiska undervattensbåten E-31 vid Danmarks kust. Detta förnekas emellertid af det brittiska amiralitetet, som påstår, att submarinen återvändt till sin bas. — Från

(Forts. å sid. 4.)

Tillfångatagna.

Fyra svenska officerare i Persien, som icke velat böja sig för ententen, tillfångatagas af ryssarna.

FÖR FOLKET.

MAJOR NYSTRÖM HAR TYDLIGEN "UTMARKT SIG".

Gång efter annan har det i denna tidnings spalter påpekats, att världskriget föranledt en splittring eller rättare sagdt, upplösning af det under svenska officerares ledning stående persiska gendarmeriet, hvilket aldrig betraktats med blida ögon af ententemakterna och framför allt icke af Ryssland. Denna senare stat har häri sett ett farligt hinder i dess strafvanden efter att tillskansa sig kontrollen öfver norra delen af Persien. När det stora kriget bröt ut bildade också det svenska gendarmeriet en ytterst imponerande militär organisation. Att å en sådan relativt kort tid transformera ett så svårhandterligt material som det persiska till väl disciplinerade och dugliga soldater, måste betecknas såsom ett företag, ländande de energiska, unga svenska officerarna till den allra största heder. Ryssarnas inryckande i Persien föranledde emellertid snart en ändring i situationen. Medan en del af gendarmeriet under befäl af öfverste Nyström associerade sig med de allierade, hvilka belonat denne officer med chefskapet på grund af hans intriger till förmån för Ryssland, uppsade majoriteten af gendarmerna och deras svenska officerare den persiska regeringen tro och lydnad samt anslöto sig i stället till patrioterna. Senaste underrättelser från Persien omförmäla nu, att fyra af dessa senare svenska officerare, hvilka icke tvekat att ställa sina tappra sablar till det persiska folkets förfogande i dess kamp för värnande af dess nationella frihet, blifvit tillfångatagna af ryska trupper i närheten af staden Shiraz. Processen med de ifrågavarande svenska officerarna — öfverstarna Killander och Forzelius samt kaptenerna Angman och Erickson — torde blifva helt summarisk.

Järnvägarna få låna pängar.

Dominionregeringen har beviljat C. N. R. och G. T. P. större lån. Det förstnämnda bolaget får ett lån på $15,000,000 och det sistnämnda på $8,000,000. Räntan blir 6 proc., och regeringen skall taga inteckningar i järnvägarna.

Hotande sträjk.

Från Kristiania meddelades härom dagen att 18,000 bygnadsarbetare blifvit uppsagda af sina arbetsgifvare, då det ej varit möjligt att bilägga en industritvist, som ovanlige 5,000 lediga grufarbetare. Fackföreningarne hota med en allmän strejk, omfattande 30,000 man, som repressalier.

Amerikanske ministern tjänstledig.

Amerikanske ministern i Sverige Ira Nelson Morris har, enligt ett telegram från Stockholm af den 27 april, afrest från Sverige med två månaders tjänstledighet. Under tiden uppehåller legationssekreteraren Alex. R. Magruder tjänsten såsom tillförordnad minister. Det anses, att beviljandet af tjänstledighet åt minister Morris tyder på, att ingen kris i de internationella förhållandena hotar i Skandinavien.

Stora strejker.

Väldiga strejker pågå för närvarande i New York, men ej blott detta utan ock lockouter från arbetsgifvarnas sida. Cloak, Suit and Skirt Manufacturer's Protective Association har förklarat lockout, tydligen i afsikt att krossa fackföreningarna. Dessa hafva beslutat att besvara åtgärden med förklarandet af strejk.

Maskinisterna å bogserbåtarna i hamnen ha ock nedlagt arbetet för att tilltvinga sig högre aflöning. Strejken vållade svåra störningar i trafiken. Äfven däcksfolket har gjort gemensam sak med maskinisterna.

Tio tusen målare strejka ock fordrande högre aflöning eller fem dollars per dag. Flera arbetsgifvare hafva redan tillmötesgått denna fordran.

Homestead till soldaterna.

Från Ottawa meddelades förliden vecka, att alla soldater nu kunna taga upp homestead, och att den tid, de tjänstgöra i armén, räknas som om de bott på homesteadet. Skulle vederbörande bli invalid och ur stånd att utföra det laghestämda arbetet på homesteadet, kommer patent att utan vidare utställas till honom. Hon. dr. Roche, Canadas inrikesminister, förklarade i onsdags närmare den nya förordningen i parlamentet. Enligt denna förklaring är en man, som tagit homestead, innan han tagit värfning, skyddad af regeringen. Hans homestead kan icke annulleras. Den tid, han tjänstgör i armén, räknas som vistelse på homesteadet. En man, som tagit homestead efter det han tagit värfning, gifves skydd, men hans tid i armén räknas icke.

ARBETARKRIG I PENNSYLVANIA.

Stora gatubataljer med gevär och revolvrar.

En häftig batalj utkämpades i tisdags f. v. i Braddock, Pa., en förstad till Pittsburg, mellan en väldig hop strejkare och stadens och countiets myndigheter, hvarvid två män dödades, åtskilliga blefvo dödligt sårade och ett större antal erhöllo skador. Bataljen varade under en timmes tid och slutades med att myndigheterna, biträdda af 2,000 insvurna biträdande sheriffar, slutligen drefvo strejkarne på flykten och ett jämförelsevis lugnt tillstånd råder för närvarande under stark polisbevakning.

Striderna härledde sig från en tvist om arbetstiden. Arbetarne fordrade en åtta timmars arbetsdag, hvilket fabriksägarne nekade att gifva dem och då utbröt strejk, som antog ofantliga proportioner, men som dock icke omfattade alla fabrikerna. Strejkarne anföllo fyra stora fabriker, hvilkas arbetare nekat att deltaga i strejken. Dessa fabriker stormades, arbetarne utdrefvos och strejkarne gjorde sig till herrar på platsen och började att förstöra allt de kunde i fabrikerna. Deras seger blef dock af kort varaktighet. Myndigheterna skaffade sig stora förstärkningar genom att insvärja civila personer och drefvo efter en hård strid ut strejkarne med gevär och revolvrar. Striden fortsattes sedan ute på gatorna under en timmes tid.

Man påstår, att de flästa som deltogo i anfallet på fabrikerna och i bataljen voro utländingar och distriktadvokaten har tillkännagifvit att han skall taga mått och steg för att söka återsända dessa till de länder, från hvilka de kommit hit.

SENATOR POSSEHL FRIKÄND.

Ager stora grufvor i Sverige.

Enligt telegram från Leipzig har riksrätten frikänt senator Possehl och hans prokurist Hersen från anklagelsen för förräderi och beslutit, att rättegångskostnaderna skola gäldas af statskassan.

Senator Possehl i Lübeck, som bekant en af Tysklands största industridkare, chef för ett vidutgrenadt gammalt handelshus med intressen bl. a. i Sverige, blef, såsom man torde erinra sig, för ungefär 15 månader sedan häktad och åtalad för att ha drifvit handel med rikets fiender.

Hr P. äger i Sverige ensamt grufvor och bruk till ett värde af omkring 25 miljoner kronor, bl. a. Fagersta, största parten i Karlsdals och Uddeholms bruk samt en mycket stor del i Grängesbergsbolaget.

FÖRFATTAREN ARVID JÄRNEFELT HAKTAD.

Jämte 27 andra tolstojaner arresterad som antimilitarist.

Den finske skriftställaren Arvid Järnefelt har, enligt hvad Moskvatidningarna meddela, häktats af de ryska myndigheterna. Anledningen är att Järnefelt deltagit i utfärdandet af ett antimilitaristiskt upprop. Samtidigt med hr Järnefelt och af samma anledning ha 27 andra personer, däribland Leo Tolstojs privatsekreterare Buljakov, häktats.

Arvid Järnefelt, född 1861, tillhör den finska familj, som till sig äfven räknar den framstående konstnären Pero Järnefelt samt musikern Armas Järnefelt, kapellmästare vid Stockholms-Operan.

Arvid Järnefelt, som vid 90-talet början öfvergaf en påbörjad ämbetsmannabana för att, under stark påverkan af Tolstojs läror, ägna sig åt författarverksamhet, omväxlande med kroppsarbete, torde för svensk publik vara mest känd genom sitt drama "Titus", hvilket för ett par år sedan uppfördes å Dramatiska teatern.

Sedan flera år tillbaka är författaren Järnefelt bosatt å landsbygden utanför Hälsingfors.

Hemsk eldsolycka.

Mr Ingmans farmhus vid Warroad, Minn., nedbrann i söndags morse. Fyra medlemmar af familjen omkommo. Elden uppstod i en äggkläckningsmaskin, som stod i huset.

Hjälp till Shackleton.

Den brittiska regeringen har beslutat att omedelbart organisera en expedition, som skall undsätta löjtnant Sir Ernest H. Shackleton, hvilken jämte flera af hans expedition äro afskurna i antarktiska regionen.

Ny republik i Kanton.

Från Peking meddelades i måndags, att revolutionisterna organiserat en södra republik i Kanton, omfattande provinserna Yunnan, Kweichow, Kwang Tung och Kwangsi med Chen Chun-Hsuan som president.

Internationell socialistkongress.

Planer för den internationella socialistkongressen, som skall hållas i Haag d. 26 juni, offentliggjordes i lördags i socialistpartiets hufvudkvarter i New York. Endast representanter för neutrala länder komma att deltaga. Ändamålet med kongressen är att genom socialisterna söka åstadkomma fred i Europa.

Danmark säljer.

Danmark skall nu till Förenta Staterna sälja sina tre öar i Väst-Indien.

PRISET $5,000,000.

TYSKLAND DRAGES HÄRMED VID NÄSAN.

Från Washington meddelades i torsdags, att president Wilson praktiskt afslutat underhandlingar för köp af de danska öarna i Väst-Indien. Priset lär vara $5,000,000.

Ett fördrag mellan Danmark och Förenta Staterna om öfverföring af de tre små öarna har uppgjorts af statssekreterar Lansing och Constantin Brun, den danske ministern i Washington. Förslaget om detta köp måste naturligtvis godkännas af den amerikanska senaten, men kommer med all sannolikhet att där gå igenom.

Öarna, som icke äro själfunderhållande, ha förorsakat Danmark stora utgifter och en massa bekymmer. Tre gånger förut har saken varit uppe mellan Förenta Staterna och Danmark, men strandat. Det påstås, att Tyskland sista gången var ogsaken till att förhandlingarna strandade, och det är antagligen meningen att nu söka genomföra saken, medan Tyskland är fullt upptaget på annat håll.

Den ena af öarna, St. Thomas, besitter en hamn, som är synnerligen lämplig till flottbas och kolstation, och är det tydligen på denna Tyskland hat ögonen riktade. Det bästa som kan ske är antagligen, att denna hamn kommer i händerna på ett så fredsälskande land som Förenta Staterna.

SITUATIONEN I MEXICO.

Generalerna Scott och Obregon underhandla.

Den öfverenskommelse, som efter flera dagars underhandlingar uppnåtts mellan generalmajor Hugh L. Scott och den mexikanske krigsministern general Obregon i syfte att begränsa den amerikanska straffexpeditionens aktivitet, säges i verkligheten endast vara en serie förslag från båda sidor angående hvilka åtgärder, som böra vidtagas. Dessa förslag måste godkännas såväl af president Wilson som af det mexikanska kabinettet innan de få gällande kraft.

General Obregon säges hafva förklarat, att han går in på att de amerikanska trupperna stanna i Colonia Dublan tills han visat sig vara i stånd att reorganisera den mexikanska de facto regeringen. En ny förste chef skulle utses i Carranzas ställe, och blir det då troligen Obregon själf, som får uppdraget. Obregon har vidare gått in på att upprätta starka garnisoner i sådana trakter där amerikaner och andra utländingar besitta egendom, och försäkrar han, att alla de konstitutionella trupper, som nu finnas i nordvästra Mexico skola användas för att förtolja Villa och spränga hans banditband.

SVERIGES HANDEL MED FÖRENTA STATERNA.

En förstärkning i Sveriges konsulära representation föreslås.

Generalkonsul Magnus Clarholm i New York City har nyligen till svenska kommerskollegium inkommit med yttrande i frågan om åtgärder för utveckling af Sveriges handel, industri och sjöfart efter kriget.

Hvad Förenta Staterna beträffar torde, framhåller generalkonsuln, denna verksamhet snarast böra inriktas på att bibehålla det närmande och de förbindelser, som i följd af kriget uppstått mellan svenska och amerikanska handelsintressen, genom hvilket närmande förutvarande mellanhänder kunnat undvikas. Det gäller nu att tillse att dessa främmande mellanhänder ej återigen behöfva användas. Generalkonsuln anför att ett ej obetydligt antal svenska affärsmän tagit tillfället i akt och personligen begifvit sig till Amerika för att utveckla redan ingångna eller öppna nya förbindelser, och flera ha tagit steget fullt ut och etablerat afdelningskontor här. Ett dylikt tillvägagångssätt finner generalkonsuln vara högeligen att rekommendera.

Rörande Sveriges konsulära representation i Staterna anser generalkonsul Clarholm att en förstärkning af personalen vid generalkonsulatet i New York och konsulatet i Chicago är nödvändig. Vidare anser han klokt och rättvist att olönade vicekonsuler på dessa platser, där deras tid och uppoffringar särskildt tagas i anspråk, erhölle en skälig ersättning, t. ex. i form af kontorskostnadsbidrag. Det är nämligen i allmänhet mycket svårt att få lämpliga utlänningar att åtaga sig en dylik vicekonsulsbefattning, då äran i allmänhet tages föga i betraktande af vederbörande.

Billig gasolin.

Dr. Louis Enrich har upptäckt ett substitut för gasolin, som kostar endast en och en half cent. Från New York meddelas, att det i torsdags köptes af Maxim Munitions corporation för $2,000,000.